

Drazí přátelé!

Vánoce jsou skutečně časem zázraků. O tom jsem se v posledním měsíci mohla přesvědčit přesně 23 700 krát. Přesně tolik peněz se totiž vybralo ve sbírce pro naše školní děti. Tak jsme nakonec měli dost peněz na to, abychom dětem připravili kouzelné Vánoce. A jelikož jsme ve škole Vánoce již oslavili, mám možnost už teď Vám trochu přiblížit, jak vypadaly. A začnu pěkně od začátku.

V Jihoafrické republice mají školní systém postavený trochu jinak. Školní rok končí na začátku prosince a následují měsíční prázdniny. Proto jsme museli o Vánočním programu pro naši školu přemýšlet ještě v době, kdy na adventním věnci ještě nehořela ani jedna svíčka. V té době jsme začali shánět peníze a uvažovat, jak připravit ty nejkrásnější Vánoce.

Jak se Vánoce blížily, začala se víc a víc rýsovat i naše představa o všem, co musíme zařídit a připravit. Tak vznikl seznam: nakoupit dárky, zabalit dárky, sehnat stromeček a ozdoby, sehnat svíčky, zajistit film na promítání, ... A ještě mnoho dalšího.

Až konečně přišel správný čas. Poslední zkoušky byly uzavřeny a všechny testy byly dopsány a odevzdány. Dětem začalo období, kdy sice musí ještě chodit do školy, ale už se neučí. V této době jsme se s Anežkou měly starat o program pro děti. Rozhodly jsme se, že Vánoce oslavíme předposlední den školy, těsně před vysvědčením. Děti o ničem předem nevěděly, tak do školy přišly s očekáváním, co je vlastně bude čekat, když se už neučí.

Ráno probíhalo jako každé jiné. Nejprve se děti sešly na nástupu a po nástupu měly snídani. Stále nic nenasvědčovalo tomu, že by měl být tento den něčím zvláštní. Až po snídani byly děti svolány k dalšímu nástupu, což už jim napovědělo, že bude něco jinak. Na nástupu jsme je rozdělili do 2 skupin podle věku.

Připravili jsme pro ně trasu s 5 vzkazy a úkoly. Vzkazem byl vždy kousek příběhu o narození Ježíše Krista a úkol se nějakým způsobem vždy vztahoval k přečtenému oddílu. Tak například u prvního stanoviště, když Anděl Gabriel zvěstoval Marii, že se jí narodí syn, měly děti za úkol složit rozstříhaný obrázek anděla. Poslední stanoviště bylo bez úkolu a děti přicházely k vánočnímu stromečku, pod kterým byla hromada dárků pro všechny děti ve škole. Když děti

vstoupily do místnosti, zářil nejen stromeček, ale i jejich obličej. Umlkly v půlce hovoru a jen se dívaly na tu krásu před sebou. Zvláště menší děti tento okamžik prožily skutečně silně a některé měly i slzy na krajíčku. Byl to neopakovatelný okamžik, kdy si člověk uvědomí, že to stojí za všechnu námahu a noci strávené balením dárků.

Děti ale čekalo ještě další překvapení v jídelně, protože místo obvyklého oběda (polévky s chlebem) dostaly kuře s rýží a nakonec ještě ovocný salát s kouskem zmrzliny. Odcházely domů nadšené a s radostí se chlubilily dárky, které dostaly.

Tento den mohly děti skutečně prožít pravý smysl Vánoc. Setkaly se totiž s nezištnou láskou, která se dokáže rozdělit a udělat radost druhým. Pokud má škola sloužit vzdělání a výchově, byl tento den pro ně užitečnější, než mnoho jiných strávených ve školních lavicích.

Vypadá to, jako by se tento měsíc odehrál jen v jediném dni.

Samozřejmě se toho událo mnohem víc. Již zmíněné závěrečné testy, které rozhodly o tom, zda žák postoupí o ročník výš či zda bude muset opakovat ročník, dopadly víceméně podle očekávání. Pouze poslední ročník (7. třída) uspěl naprosto skvěle. Všichni splnili testy z matematiky, což se prý ještě nestalo. Proto jsem na ně náležitě pyšná!

Také jsme s Anežkou uspořádaly Talent show. Anežka se dětem věnovala mnoho dní předem, aby mohly vystoupit se skutečně kvalitním programem. A snaha přinesla své ovoce. Děti byly skvělé a vybrat z nich nejlepší skutečně nebylo jednoduché. Děti zpívaly, tančily, předváděly vtipy, kouzlily a dokonce recitovaly poezii. Našlo se mezi nimi skutečně mnoho skrytých talentů.

Tento týden už dětem začaly prázdniny. Ale nám ještě ne, protože jsme vedli příměstský tábor, kam každý den chodilo okolo 90 dětí. Poslední den dokonce přišlo přes 140 dětí.

A co nás čeká? Vytoužené prázdniny. S Anežkou bychom rády navštívily sousední Zimbabwe, kde jsou naši dva čeští spoludobrovolníci, Nad'a a David. Takže se můžete těšit, že se v příštím dopise dočtete o tom, jak náš výlet dopadl.

Do té doby Vám přeju pokojný čas bez spěchu a zbytečných stresů, které s sebou předvánoční doba občas přináší. Kež prožijete Vánoce tak plně a radostně, jako si je užili naše děti ve škole.

Vaše M.